

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 26 września 1983 r.

w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu

(83/513/EWG)

(Dz.U. L 291 z 24.10.1983, str. 1)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r.	L 377	48	31.12.1991
► <u>M2</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r.	L 348	84	24.12.2008

DYREKTYWA RADY**z dnia 26 września 1983 r.****w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu**

(83/513/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając dyrektywę 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 i 12,uwzględniając wniosek Komisji ⁽²⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu ochrony środowiska wodnego Wspólnoty przed zanieczyszczeniem przez niektóre substancje niebezpieczne art. 3 dyrektywy 76/464/EWG wprowadza system uprzednich zezwoleń ustalający normy emisji dla zrzutów substancji wymienionych w wykazie I w Załączniku do tej dyrektywy; art. 6 wymienionej dyrektywy przewiduje, że dla tych norm emisji należy ustanowić wartości dopuszczalne, jak również wskaźniki jakości dla środowiska wodnego dotkniętego tymi odprowadzanymi substancjami;

I kadm i jego związki są zawarte w wykazie I;

Państwa Członkowskie są zobowiązane do stosowania wartości dopuszczalnych, z wyjątkiem przypadków, gdy mogą one stosować wskaźniki jakości;

ponieważ zanieczyszczenie wynikające ze zrzutów kadmu do wody jest powodowane przez znaczną liczbę gałęzi przemysłu, konieczne jest ustanowienie szczególnych wartości dopuszczalnych, w zależności od typu danego przemysłu, oraz ustanowienie wskaźników jakości dla środowiska wodnego, do którego odprowadzany jest kadm z tego przemysłu;

obecnie nie jest możliwe ustanowienie wartości dopuszczalnych dla zrzutów powstających podczas produkcji kwasu fosforowego i nawozu fosforowego ze skał fosforowych;

celem wskaźników jakości musi być wyeliminowanie zanieczyszczeń kadmem różnych elementów środowiska wodnego, które mogą być dotknięte oddziaływaniem zrzutów kadmu;

takie wskaźniki jakości muszą być wyraźnie ustanowione w tym celu, a nie z zamiarem ustalenia reguł odnoszących się do ochrony konsumenta lub obrotu produktami pochodzącymi ze środowiska wodnego;

należy ustanowić szczególną procedurę monitorowania, aby umożliwić Państwu Członkowskim wykazanie, iż wskaźniki jakości są dotrzymywane;

w celu skutecznego wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy należy ustanowić przepis w sprawie monitorowania przez Państwa Członkowskie środowiska wodnego dotkniętego oddziaływaniem zrzutów kadmu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 118 z 21.5.1981, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 334 z 20.12.1982, str. 138.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 230 z 10.9.1981, str. 22.

▼ B

art. 6 dyrektywy 76/464/EWG nie przewiduje kompetencji w zakresie wprowadzania takiego monitorowania; ze względu na to, że szczególne kompetencje nie zostały przewidziane w Traktacie, należy powołać się na art. 235 Traktatu;

ważne jest, aby co pięć lat Komisja przekazywała Radzie porównawczą ocenę realizacji niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie;

ponieważ wody gruntowe stanowią przedmiot dyrektywy 80/68/EWG ⁽¹⁾, zostają one wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy;

poziom uprzemysłowienia Grenlandii jest bardzo niski ze względu na ogólną sytuację wyspy, a w szczególności ze względu na jej niewielkie zaludnienie, znaczny rozmiar oraz szczególne położenie geograficzne; dlatego też niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do Grenlandii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia wartości dopuszczalne dla norm emisji kadmu w zrzutach odprowadzanych z zakładów przemysłowych, jak określono w art. 2 lit. e),
- zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia wskaźniki jakości dla kadmu w środowisku wodnym,
- zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 76/464/EWG określa terminy spełnienia warunków określonych w zezwoleniach udzielonych przez właściwe władze Państw Członkowskich w odniesieniu do istniejących zrzutów,
- zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia metody referencyjne pomiaru umożliwiające określenie zawartości kadmu w zrzutach i środowisku wodnym,
- zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia procedurę monitorowania,
- wymaga od Państw Członkowskich współpracy w przypadku zrzutów oddziałujących na wody więcej niż jednego Państwa Członkowskiego.

2. Niniejsza dyrektywa dotyczy wód określonych w art. 1 dyrektywy 76/464/EWG, z wyjątkiem wód gruntowych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „*kadm*” oznacza:
 - pierwiastek chemiczny kadm,
 - kadm zawarty w jakimkolwiek z jego związków;
- b) „wartości dopuszczalne” oznaczają wartości określone w załączniku I;
- c) „wskaźniki jakości” oznaczają wymagania określone w załączniku II;
- d) „przetwarzanie kadmu” oznacza jakikolwiek proces przemysłowy wymagający użycia lub produkcji kadmu lub jakikolwiek inny proces, w którym obecność kadmu jest nieunikniona;
- e) „zakład przemysłowy” oznacza jakikolwiek zakład, w którym produkowany jest kadm bądź jakakolwiek substancja zawierająca kadm;

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43.

▼ B

- f) „istniejący zakład” oznacza zakład przemysłowy działający w dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy;
- g) „nowy zakład” oznacza:
- zakład przemysłowy, który zaczął działać po dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy,
 - istniejący zakład przemysłowy, którego możliwości przetwarzania kadmu zostały znacznie zwiększone po dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

1. Wartości dopuszczalne, terminy, do których należy się do nich dostosować oraz procedura monitorowania zrzutów są ustano wione w załączniku I.

2. Wartości dopuszczalne zwykle stosuje się do miejsca, w którym ścieki zawierające kadm opuszczają zakład przemysłowy.

Jeśli ścieki zawierające kadm są oczyszczane poza zakładem przemysłowym w zakładzie przeznaczonym do usuwania kadmu, Państwo Członkowskie może zezwolić na stosowanie wartości dopuszczalnych w miejscu, w którym ścieki opuszczają ten zakład.

3. Zezwolenia określone w art. 3 dyrektywy 76/464/EWG muszą zawierać przepisy co najmniej tak rygorystyczne jak te zawarte w załączniku I do niniejszej dyrektywy, chyba że Państwo Członkowskie przestrzega przepisów art. 6 ust. 3 dyrektywy 75/464/EWG, na podstawie załączników II i IV do niniejszej dyrektywy.

Zezwolenia podlegają przeglądowi co najmniej raz na cztery lata.

4. Bez uszczerbku dla swoich zobowiązań wynikających z ust. 1-3 oraz przepisów dyrektywy 75/464/EWG Państwa Członkowskie mogą przyznawać zezwolenia nowym zakładom, tylko wtedy, gdy zakłady te stosują normy odpowiadające najlepszym dostępnym środkom technicznym, kiedy jest to konieczne do usunięcia zanieczyszczeń, zgodnie z art. 2 wymienionej dyrektywy lub w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji.

Niezależnie od przyjętych metod, jeżeli z przyczyn technicznych zamierzone środki nie odpowiadają najlepszym dostępnym środkom technicznym, Państwo Członkowskie przedstawia Komisji uzasadnienie tych powodów, przed wydaniem jakiegokolwiek zezwolenia.

Komisja przekazuje niezwłocznie to uzasadnienie innym Państwom Członkowskim i przesyła wszystkim Państwom Członkowskim sprawozdanie zawierające jej opinię, w możliwie najkrótszym czasie, w sprawie odstępstwa określonego w akapicie drugim. W razie potrzeby, Komisja w tym samym czasie przedstawia Radzie odpowiednie wnioski.

5. Referencyjna metoda analizy używana dla określenia obecności kadmu podana jest w załączniku III (1). Można korzystać z innych metod, pod warunkiem że limity wykrywania, precyzyjność i dokładność takich metod są co najmniej tak dobre, jak ustanowiono w załączniku III (1). Dokładność wymagana dla pomiarów ścieków podana jest w załączniku III (2).

Artykuł 4

Państwa Członkowskie, których to dotyczy, są odpowiedzialne za monitorowanie środowiska wodnego, dotkniętego oddziaływaniem zrzutów przemysłowych.

W przypadku zrzutów oddziałujących na wody więcej niż jednego Państwa Członkowskiego zainteresowane Państwa Członkowskie współ-

▼B

pracują ze sobą, mając na względzie harmonizację procedur nadzorowania.

*Artykuł 5***▼M1**

1. Co trzy lata Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wykonywania niniejszej dyrektywy w formie sprawozdania sektorowego, które obejmuje również inne stosowne dyrektywy wspólnotowe. Sprawozdanie to jest sporządzane na podstawie kwestionariusza lub szkicu opracowanego przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG ⁽¹⁾. Kwestionariusz lub szkic jest przesyłany Państwom Członkowskim sześć miesięcy przed rozpoczęciem się okresu objętego sprawozdaniem. Sprawozdanie jest przesyłane Komisji w ciągu dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu objętego sprawozdaniem.

Pierwsze sprawozdanie obejmuje lata 1993-1995 włącznie.

Komisja publikuje sprawozdanie wspólnotowe w sprawie wykonania dyrektywy w ciągu dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich.

▼B

2. W przypadku zmiany stanu wiedzy naukowej dotyczącej głównie toksyczności, trwałości i akumulacji kadmu w organizmach żywych i osadach lub w przypadku usprawnień w najlepszych dostępnych środkach technicznych, lub w przypadku udoskonalenia najlepszych dostępnych środków technicznych Komisja przedstawia odpowiednie wnioski Radzie w celu zaostrożenia, gdy jest to konieczne, wartości dopuszczalnych i wskaźników jakości.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat po jej notyfikacji. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do Grenlandii.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48.

ZAŁĄCZNIK I

Wartości dopuszczalne, terminy ustalone zgodnie z tymi wartościami oraz procedury monitorowania zrzutów
1. *Wartości dopuszczalne i terminy*

Sektor przemysłowy ⁽¹⁾	Jednostka miary	Wartości dopuszczalne, jakich należy przestrzegać od dnia	
		1.1.1986	1.1.1989 ⁽²⁾
1. Wydobycie cynku, uszlachetnianie ołowiu i cynku, kadm metaliczny i przemysł metali nieżelaznych	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
2. Produkcja związków kadmu	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
3. Produkcja pigmentów	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
4. Produkcja środków stabilizujących	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
5. Produkcja baterii i akumulatorów	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
6. Galwanizacja ⁽⁶⁾	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
7. Produkcja kwasu fosforowego i/lub nawozów fosforowych z fosforytów ⁽⁷⁾		—	—

⁽¹⁾ Wartości dopuszczalne dla sektorów przemysłowych nie wymienionych w niniejszej tabeli zostaną w razie konieczności ustalone przez Radę w terminie późniejszym. W międzyczasie Państwa Członkowskie ustalą normy emisji dla zrzutów kadmu we własnym zakresie zgodnie z dyrektywą 76/464/EWG. Normy te muszą brać pod uwagę najlepsze dostępne środki techniczne i nie mogą być mniej rygorystyczne niż najbardziej porównywalne wartości dopuszczalne w niniejszym załączniku.

⁽²⁾ Na podstawie doświadczenia uzyskanego w trakcie wykonywania niniejszej dyrektywy oraz zgodnie z art. 5 ust. 3 Komisja przedstawi Radzie, we właściwym czasie, wnioski w sprawie ustalenia bardziej restrykcyjnych wartości dopuszczalnych z myślą o ich wejściu w życie od roku 1992.

⁽³⁾ Miesięczna średnia ważona przepływem koncentracja kadmu ogólnego.

⁽⁴⁾ Średnia miesięczna.

⁽⁵⁾ W chwili obecnej niemożliwe jest ustalenie wartości dopuszczalnych wyrażonych jako ładunek. W razie potrzeby wartości te zostaną ustalone przez Radę zgodnie z art. 5 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Jeżeli Rada nie ustali żadnych wartości dopuszczalnych, zachowane zostaną wartości wyrażone jako ładunek, podane w kolumnie „1.1.1986”.

⁽⁶⁾ Państwa Członkowskie mogą zawiesić obowiązywanie wartości dopuszczalnych do dnia 1 stycznia 1989 r. dla zakładów odprowadzających mniej niż 10 kg kadmu rocznie oraz w których całkowita objętość kadzi galwanizacyjnych nie przekracza 1,5 m³, jeżeli względy techniczne i administracyjne czynią takie posunięcie absolutnie niezbędnym.

⁽⁷⁾ W chwili obecnej nie istnieją żadne ekonomicznie opłacalne metody techniczne systematycznego pozyskiwania kadmu ze zrzutów powstających przy produkcji kwasu fosforowego i/lub nawozów fosforowych z fosfatów. Dla takich zrzutów nie ustalono żadnych wartości dopuszczalnych. Brak takich wartości dopuszczalnych nie zwalnia Państw Członkowskich z obowiązku ustalenia norm emisji dla tych zrzutów zgodnie z dyrektywą 76/464/EWG.

▼ B

2. Wartości dopuszczalne wyrażone poprzez stężenie, które co do zasady nie mogą zostać przekroczone, podane są w powyższej tabeli dla sektorów przemysłowych w sekcjach 2-6. W żadnym przypadku wartości dopuszczalne wyrażone jako maksymalne stężenia, nie mogą być większe niż te wyrażone jako maksymalne ilości podzielone przez zapotrzebowanie na wodę na kilogram badanego kadmu. Niemniej jednak w związku z tym, że stężenie kadmu w ściekach zależy od objętości badanej wody, który jest różny dla różnych procesów i zakładów, wartości dopuszczalne wyrażone przez ilość odprowadzonego kadmu w porównaniu z ilością kadmu badanego, podane w powyższej tabeli, muszą być spełniane we wszystkich przypadkach.
3. Średnie dzienne wartości dopuszczalne są dwa razy większe niż odpowiadające im średnie miesięczne wartości dopuszczalne podane w powyższej tabeli.
4. W celu sprawdzenia, czy zrzuty odpowiadają normom emisji, które zostały ustalone zgodnie z wartościami dopuszczalnymi, ustanowionymi w niniejszym załączniku, musi zostać ustanowiona procedura monitorowania.

Niniejsza procedura musi przewidywać pobieranie i analizę próbek oraz pomiary strumienia ścieków i ilość badanego kadmu.

Jeśli nie da się określić ilości badanego kadmu, procedura monitorowania może opierać się na ilości kadmu, który może być zużyty, biorąc pod uwagę zdolność produkcyjną, na podstawie której oparto wydane uprawnienia.

5. Próbką reprezentacyjną zostanie pobrana dla zrzutu w okresie 24 godzin. Ilość kadmu odprowadzonego przez okres jednego miesiąca musi zostać wyliczona na podstawie dziennych ilości odprowadzonego kadmu.

Można jednak wprowadzić uproszczoną procedurę monitorowania, w przypadku gdy zakłady przemysłowe nie odprowadzają więcej niż 10 kg kadmu rocznie. W przypadku zakładów galwanizacyjnych można wprowadzić uproszczoną procedurę nadzoru tylko wtedy, gdy całkowita objętość zbiornika galwanicznego jest mniejsza niż 1,5 m³.

▼ M2

▼ B*ZAŁĄCZNIK III***Referencyjne metody pomiarów**

1. Referencyjna metoda analizy, użyta w celu określania zawartości kadmu w wodach, osadach i w skorupiakach, to spektrofotometria absorpcyjna atomowa, którą stosuje się po zabezpieczeniu i odpowiedniej obróbce próbki.

Limity wykrywania ⁽¹⁾ muszą być takie, aby stężenie kadmu mogło zostać zmierzone z dokładnością ⁽¹⁾ $\pm 30\%$ i precyzją ⁽¹⁾ $\pm 30\%$ przy następujących wartościach stężeń:
 - w przypadku zrzutów — jedna dziesiąta maksymalnie dozwolonego stężenia kadmu, określonego w zezwoleniu,
 - w przypadku wód powierzchniowych — 0,1 $\mu\text{g/litr}$ lub jedna dziesiąta stężenia kadmu określonego we wskaźniku jakości, w zależności od tego, które z nich jest wyższe,
 - w przypadku skorupiaków — 0,1 mg/kg wagi mokrej,
 - w przypadku osadów — jedna dziesiąta stężenia kadmu w próbce lub 0,1 mg/kg wagi suchej przy procesie osuszania przeprowadzanym w temperaturze między 105 a 110 °C przy wadze stałej, zależnie od tego, która z tych wartości jest wyższa.
2. Pomiar przepływu musi zostać przeprowadzony z dokładnością do $\pm 20\%$.

⁽¹⁾ Definicje tych terminów podane są w dyrektywie Rady 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. dotyczącej metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 271 z 29.10.1979, str. 44).

*ZAŁĄCZNIK IV***Procedura monitorowania dla wskaźników jakości**

1. Dla każdego zezwolenia przyznanego na mocy niniejszej dyrektywy właściwe władze określają ograniczenia, procedurę monitorowania oraz terminy dostosowania się do odpowiedniego wskaźnika lub wskaźników jakości.
2. Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG dla każdego wybranego i stosowanego wskaźnika jakości przedstawiają Komisji następujące informacje:
 - punkty zrzutu i sposoby rozpraszania,
 - punkty odprowadzania materiałów oraz o sposoby ich odprowadzania,
 - obszar, na którym stosuje się wskaźniki jakości,
 - lokalizacja punktów poboru próbek,
 - częstotliwość pobierania próbek, metody pobierania i badania próbek,
 - uzyskane wyniki.
3. Próbkę muszą być odpowiednio reprezentatywne dla jakości środowiska wodnego na obszarze, na który oddziałują zrzuty, a częstotliwość pobierania próbek musi być wystarczająca do wykazania wszelkich zmian w środowisku wodnym, biorąc w szczególności pod uwagę naturalne wahania w warunkach hydrologicznych.